

„PARINTELE GALERIU, salvatorul celor care-l cheama in ajutor”

Prof. Mihaela Vanghele

Despre personalitatea parintelui Galeriu s-au scris multe randuri. Multe se vor mai scrie. Dar despre minunile facute celor care l-au cunoscut, care l-au iubit si pretuit, poate mai putine.

Eu indraznesc sa scriu doar o parte din minunile pe care le-a facut parintele pentru mine, familia mea, prietenii mei, celor carora le-am vorbit despre Parinte.

A aparut un volum comemorativ despre Parinte, dar nu am avut curajul sa astern pe hartie cateva randuri, mi-a fost teama ca nu sunt in stare sa exprim ceea ce simt, ceea ce gandesc, ceea ce am trait, de cand l-am cunoscut si pana in prezent.

L-am cunoscut pe Parinte inca din 1984, cand ne-am stabilit in cartier si a trebuit sa facem sfestanie casei. Sotul meu l-a adus intr-o seara. Am pregatit cele cuvenite, am invitat la cina familia sotului, nasii si niste vecini. Nu stiam nimic despre Parinte. Vecina, Victoria, s-a aratat surprinsa:

-„Cum, vine la voi in casa Parintele Galeriu? Pai stiti cine este? Sa va spun eu: a fost paroh la Biserica Sf. Vasile din Ploiesti si era un preot deosebit, recunoscut pentru viata lui curata, smerita, corecta, plina de dragoste pentru semeni. Odata s-a dus sa faca sfestanie la o nevoiasa. Dupa ce a terminat slujba a observat ca femeia era agitata. Nu intelegea motivul. Intreband-o, aceasta i-a raspuns, oarecum jenata:

-Parinte, aveam si eu 25 de lei sa va ofer si nu stiu unde sunt?

-Uite-i acolo pe sifonier. Pai se poate, de la mata sa iau eu bani?”

Cand am auzit intamplarea, am fost foarte fericita sa-l cunosc, sa am si eu parte de sfestanie de la un preot, model de traire duhovniceasca. Mi-am zis: intra Dumnezeu in casa mea!

Intr-adevar, Parintele mi-a schimbat viata. M-am apropiat mai mult de Biserica Sf. Silvestru si de sfiintia sa, care te intampina cu o dragoste nemarginita si-ti daea binecuvantarea iradiind o bunatate debordanta.

Dupa revolutie am ajuns profesoara la Scoala 23, si Parintele era invitat la festivitatile de deschidere si de inchidere a anului scolar, spre bucuria copiilor, parintilor, bunicilor. Venea cu mare placere la activitatile culturale ale scolii, iar noi ne pregateam sa-l primim cat mai bine, sa punem in valoare personalitatea oaspetelui de vaza, dar si munca elevilor si a profesorilor.

De „Inaltare”

Era in 1996 de „Inaltare”, si aveam o lectie deschisa la limba franceza, despre monumentele Parisului. Venisera profesori din toata capitala, dar inspectoarea intarziase. Orele de franceza incepeau cu „Notre Père”, dar pentru ca eram deja in intarziere, le-am sugerat copiilor sa spunem rugaciunea la sfarsit. Lectia a fost minunata, elevii s-au descurcat foarte bine, dovedind un bagaj solid de cunostinte, dupa aprecierile celor prezenti. Dar momentul cel mai important a venit la final. Cand am inceput „Notre Père”, au sunat si clopotele. O profesoara, venind sa ma felicite a exclamat:

-„Ce final apoteotic! Nu se poate, ai vorbit cu preotul sa bata clopotele.”

La care eu, cu timiditate am raspuns:

- „Daca nu intarzia inspectoarea, nu mai bateau clopotele.”

Dar Dumnezeu stia cum sa-si desavarseasca lucrarea, era doar Inaltarea !

Anul urmator, l-am intampinat cu un spectacol in sala de festivitati, cu un cos de oua rosii, colaci, cozonaci, fructe. Era vadit emotionat de primire. Parintele le-a vorbit elevilor despre viata sfantului Constantin(era 21 mai), asa de frumos si pe intelesul lor, cum numai Dumnealui o stia face. Iar cand i-am oferit un dar, te intreba smerit:

-Oare merit eu asta?

-Meritati Parinte, mult mai multe.Sa ne traiti si sa mai poftiti pe la noi ca sa ne luminati inimile si mintile pe drumul cel curat al mantuirii.

Si a revenit Parintele sa le vorbeasca elevilor clasei a opta despre„Lumina de la Ierusalim”. Dupa ce a facut o expunere de zile mari, minutios documentata, presarata cu propriile-i amintiri, pentru a fi mai convingator, a exemplificat cu o

caseta video, care a impresionat audienta. Parintele ne-a luminat cu „Lumina Sfanta”, a dat apoi tuturor binecuvantarea pentru examenul de admitere la liceu si rezultatele nu au intarziat sa apara: toti au intrat la liceele pentru care au optat.

Era o zi de „Inaltare” la care participase Parintele. Nu aveam sa stiu atunci ca la sapte ani de la trecerea sa la Domnul, Parintele urma sa fie comemorat in scoala noastra, in cadrul unei manifestari de amploare: „Aniversarea a 150 de ani de la infiintare”. Era 13 mai 2010. Scoala, biserica, primaria, si-au dat mana pentru a-i sarbatori pe eroi, Eroii Neamului.

Am angajat in acest proiect aniversar sapte scoli, din sector, si din judetul Giurgiu. Pe scena salii de festivitati isi derulau programul artistic scolile programate, cand... si-a facut aparitia primarul. A asistat incantat la spectacol, am facut schimb de distinctii: eu i-am oferit o placheta comemorativa a scolii, cu chipul sfantului Silvestru, alaturi de inscriptia „150 de ani de activitate”, dansul mi-a oferit doua diplome, evidentiind meritele scolii si ale directorului, tablouri ce se afla si azi pe holurile scolii. A urmat apoi vizitarea scolii, recent reabilitata, intalnirea cu autoritati, la Statuia Eroilor din fata bisericii, defilari de fanfare, onorul garzii militare, discursul primarului, al inspectorului, al preotului, sfintirea Icoanei Maicii Domnului de pe Asezamantul Sf Silvestru si in final discursul directorului si programul artistic al scolii. Momentul de mare incarcatura emotionala a fost immortalizat in ziarul primariei sectorului 2, „Foisorul de foc”. Dar ceea ce este important si vreau sa subliniez este faptul ca si dupa 7 ani de la inmormantare, Parintele a avut parte de aceleasi onoruri din partea comunitatii, pe care atat de mult a iubit-o si pentru care s-a jertfit.

„Nu este intamplatoare sarbatorirea acestui eveniment acum, cand se implinesc sapte ani de la trecerea la cele vesnice a Parintelui Galeriu, cel care ne-a fost multora dintre noi mentor. Am putea spune ca visul i s-a implinit: acest asezamant mare, o biserica frumoasa si o scoala noua, moderna, care sa primeasca invatatura crestina si sa cladeasca pe vechi temelii o mentalitate noua si oameni adevarati” - extras din discurs.

Dar n-o sa va vina sa credeti ce minune s-a intamplat atunci, ce dar i-a facut Parintele prietenei mele, Anca, profesoara de franceza, care a participat cu tot sufletul, alaturi de mine, la acest eveniment. Cand in sala de festivitati, pe scena,

elevii ei isi prezentau programul , ea primeste un telefon de la scoala, care o anunta ca i s-a aprobat gradatia de merit. Lucru normal, ati spune pentru profesorii valorosi. Dar ea aflase ca nu era pe lista reusitilor, ca nu intrunise punctajul. S-a necajit, fireste, dar a acceptat rezultatul fara sa conteste . Va imaginati bucuria noastra la aflarea rasturnarii de situatie ? Nu m-am putut abtine si am exclamat :

- „Asta este minunea Parintelui Galeriu, care a vrut sa-ti faca o bucurie aici, in scoala mea si chiar de „Inaltare”, si chiar cand se implinesc sapte ani de la mutarea Lui la Domnul.”

„-Sa stii ca da, recunosc. Nu ma asteptam la reusita, dupa ce totul era batut in cuie si eu, pe lista, eram sub linie. Asta da minune ! Parintele s-a rugat, si li multumesc”, a adaugat ea.

A vorbi despre Parintele este o mare bucurie. De obicei Parintele vorbea, era omniprezent in viata noastra:la televiziuni, la evenimente, si cu vocea-i blanda te captiva si il ascultai ore intregi .

La parastasul Parintelui

La parastasul de sapte ani, in biserica Sf. Silvestru, l-am rugat pe dl. Sorin Dumitrescu sa vina la scoala sa le vorbeasca elevilor despre personalitatea Parintelui, mai ales ca aveam ca invitati un grup de elevi si profesori de la biserica Draganescu, a Parintelui Arsenie Boca. M-a refuzat politicos pentru ca l-am anuntat in ultima clipa.Atunci am zarit-o pe dna Argentina Gramada, pe care o cunosteam din biserica. Mare mi-a fost mirarea cand a raspuns ca vine cu drag pentru Parinte. Era 21 mai 2010. Comemorarea Parintelui din biserica am continuat-o in sala de festivitati a scolii intrucat aveam invitati de seama : trimisii Parintelui Arsenie Boca cu care ne infratisem in cadrul unui Parteneriat educativ national. Tema activitatii era :„ Parintele Galeriu –dascalul nostru drag”. Era un simpozion la care si-au adus marturiile cei care l-au cunoscut, profesorii : Iulia Chirea, Argentina Gramada, Viorel Presler, Ispas Elena, Cotan Constanta, Marioara Petcu(preoteasa de la Draganescu, ucenica Parintelui Arsenie Boca). Marturiile emotionante, autentice, au patruns adanc in sufletele copiilor. Dna Argentina a vorbit minunat, a relatat amanunte pe care nu aveam de unde sa le

stim, intregind astfel personalitatea acestui mare predicator al vremurilor noastre, facandu-l cunoscut oaspetilor, mai ales elevilor, oferindu-l drept model de traire, simtire, de viata spirituala adevarata.

Dl Presler a lansat cartea sa despre Parinte, a dat autografe, am vizionat o predica a Parintelui si toate acestea s-au petrecut cu binecuvantarea Parintelui, in duhul sau.

Si Parintele , cum credeti ca ne-a rasplatit ?

In sala a intrat dl invatator Vergu, care pregatea echipa de sahisti a scolii, fericit ca obtinuse multe diplome de la Primaria ale elevilor merituosi. Minunea este ca acest concurs de sah trebuia sa se tina cu o zi inainte, si invatatorul era tare necajit ca nu putea participa la simpozion. Dar Parintele, doar ce s-a rugat la Domnul, si a rezolvat problema : a amanat concursul cu o zi, pentru a ne cadrorisi cu salba de diplome in vazul spectatorilor, facand astfel cunoscut tuturor imaginea si prestigiul Scolii Sf. Silvestru.

A fost o atmosfera sarbatoareasca cum nu am mai trait vreodata. Duhul Parintelui plutea deasupra noastra, fericit ca in sala si-au dat mana ucenicii Lui cu ucenicii Parintelui Arsenie Boca.

Parintele a mai facut minuni in scoala noastra , dupa acelasi tipic. A oferit daruri de pret prietenelor mele, atunci cand nu se asteptau. Prietenei mele Adina i-a daruit bucuria nasterii unui nepot, pe care-l astepta de mult si pentru care se ruga.

Minunea este, ca a primit un telefon care-i vestea, fericitul eveniment tocmai cand era in sala de festivitati a scolii, participand alaturi de elevi si profesori de franceza la un spectacol, in cadrul unui Parteneriat romano-canadian pe 24 oct. 2007.

Minuni in scoala

Parintele ne iubea pe toti cu o infinita dragoste paterna. Impartea in stanga si-n dreapta zambete, sfaturi, binecuvantari. Cand imi dadea binecuvantarea duminica in biserica, imi mergea bine toata saptamana, stiute fiind framantarile din Scoala 23. M-am straduit sa fac ceva pentru aceasta scoala pe care o iubeam sincer. Am contribuit la redenumirea ei, in Scoala 23 Sfantul Silvestru, antrenand si parintii in demersul meu. Rezultatul a fost ca, sedinta de Consiliu de administratie al ISMB, care a aprobat schimbarea numelui, s-a tinut pe 9 noiembrie (ziua mea de nastere),

iar decizia s-a redactat pe 16 noiembrie , de Sf.Apostol si evanghelist Matei(numele elevului a carui mama m-a ajutat).

Cand am dus decizia la biserica, m-a intampinat, la altar, parintele Nicolae, care mi-a spus:

-,„Dati-o parintelui Galeriu ca-i faceti un cadou de ziua lui de nastere.”

Era 21 noiembrie . Nu pot uita gesturile si vorbele parintelui. Fericit, a sarutat hartia si l-a strigat pe Gabriel, care tocmai isi facuse aparitia in altar. Intr-o explozie frenetica a exclamat:

-,„Gabriel, uite ce minune ! Asta este o decizie istorica ! In sfarsit scoala se numeste Sf. Silvestru! S-o punem la arhiva bisericii!”

Peste cativa ani a urmat demersul aducerii moastelor sfantului Silvestru. Dupa doua scrisori, ramase fara raspuns, la sfatul domnului Sorin Dumirescu, a urmat o a treia rugaminte. Am compus fericita scrisoarea, pe care i-am inmanat-o Parintelui, la altar, chiar in ziua de Craciun. Parintele s-a aratat bucuros, m-a bunecuvantat si a exclamat:

-,„Da, da, o semnez si o trimit.”

Acesta a fost declicul. Dumnezeu a incuviintat gestul Parintelui si minunea s-a produs. Anul urmator moastele Sfantului Silvestru au venit in Biserica ce-L iubeste si cinsteste cu mare evlavie.

Parintele Galeriu se roaga fierbinte la picioarele Tatalui Ceresc pentru noi, si rugaciunile ii sunt ascultate. De aici minunile curg. Prima minune pe care am aflat-o, a fost la parastasul de un an al Parintelui, cand ucenicii au inceput sa depene amintiri. Laurentiu filma. Epitropul Adrian Luican a povestit atunci ca Parintele face minuni. A salvat o tanara careia doctorii nu-i mai dadeau nicio sansa. La rugamintile lui, Parintele a vindecat-o.

Mirata, pentru ca nu intelegeam cum se putea ruga, l-am intrebat:„Si cum te-ai rugat?”

-,„Uite-asa. M-am dus la mormant si-I spuneam: Parinte, ajut-o, ca e tanara si trebuie sa traiasca!”

Apoi il sunam pe prietenul meu.,,Care-i situatia?’’

„Tot la fel’’, imi raspundea trist. Dupa doua zile repetam gestul.,,Cum e cu sanatatea? „Mai bine.’’ Si uite-asa am continuat rugaciunile iar dupa doua saptamani a iesit din spital si...traieste.’’

Atunci am invatat si eu cum sa ma rog. Mergeam la mormant la Parinte si-I ceream ajutorul. Si Parintele ma asculta si-mi rezolva toate problemele mele, ale familiei mele si ale prietenilor.

Minunea a aparut la doua saptamani de la inmormantare, cand m-am pomenit, directoare impotriva vointei mele. Parintele m-a pus. Pe toti i-a rasplatit, pe toti pe care i-a avut in preajma , in viata si in clipa inmormantarii, tuturor ne-a daruit ceva.

Si a facut-o cu filantropia-I caracteristica, pentru ca El avea har. Era suflet ales si Dumnezeu si-a deschis portile, a trimis curcubeul, i-a netezit calea.A plecat de aici cu fanfara, cu salve de tun si onoruri militare, demne de un sef de stat si s-a dus la Domnul, care l-a primit ca pe un Sfant al vremurilor noastre. Si-a implinit misiunea pe pamant. A sadit seminte in sufletele multora. Si roadele se vad prin minunile aparute la fiece pas. Era 13 august 2003 si pe 29, Inspectoratul a emis decizia de numire a mea ca director al scolii, fara sa ma anunte, fara s-o doresc. Am fost pusa in fata faptului implinit. Am acceptat, convinsa fiind ca am o misiune, ca Parintele m-a pus directoare, ca sa fiu de ajutor celor pe care-i iubea, ucenicilor Lui. Parintele facea daruri celor dragi. Bunaoara pe Iulia, care-i scria lucrarile, a adus-o la scoala noastra ca profesoara de religie, desi avea post , de la 15 septembrie la alta scoala. Pe mine m-a luminat sa gasesc solutia, s-o angajez pe o catedra, ce ramasese vacanta dupa o luna de la inceperea anului scolar. Practic, Iulia detinea doua catedre, iar cand am facut schema de incadrare pentru anul urmator nu aveam dreptul sa-i dau prelungire, intrucat figura pe continuitate la scoala initiala. Inspectorul a spus ca nu e posibil. Legal profesoara trebuie sa mearga la scoala unde este incadrata de la 15 septembrie. Asa era legea. La scoala mea, ea figura, cu decizie interna, din luna noiembrie si nu putea apare pe schema de incadrare a Inspectoratului, pe post, cu continuitate in doua scoli. Am fost la inspectorul de personal, caruia i-am explicat ca este un om de baza al scolii, ca este ucenica Parintelui Galeriu, ca l-a ajutat in transcrierea lucrarilor si ca este o achizitie buna pentru scoala.

-„Nu se poate dna directoare , nu intelegeti, asta e legea, nu a fost la dvs la scoala repartizata pe 15 septembrie.”

-„Dle inspector, eu inteleg, dar legile sunt facute de oameni. Trebuie sa ne ajutam intre noi, mai ales ca e in beneficiul invatamantului. Gasiti-mi dvs solutia.”

-„Doar daca faceti un memoriu la minister sa explicati situatia , alaturi de un CV si acordul scolii...dar aduceti-mi repede actele pentru ca duc la minister toate lucrarile.”

Am facut rapid tot ce trebuia. Intelesesem ca nu era legal, dar mai speram intr-o minune a Parintelui, mai ales ca stiam cat de mult o iubea si pretuia pe Iulia.

O luna a trecut si ...Iulia a primit aprobarea. Nu-mi venea sa cred.Cum a fost posibil, daca practic nu era legal? Dar la Parinte totul e piosibil,Parintele bate legea. Nimeni nu se pune cu Dumnealui.

Am fost persuasiva, recunosc, asa mi-e firea. O colega imi spunea:

-„Mai Mihaela, tu faci omului bine cu forta.”

De altfel latura asta a mea a observat-o si nepotul Parintelui, preotul Cristian, care in biroul meu, in urma unor discutii, cu o candoare copilareasca mi se adreseaza:

„-Dna directoare, dvs sunteti ca bunicul: treceti peste lege ca sa ajutati omul.”

Comparatia m-a surprins, dar m-a si onorat totodata. Inseamna ca mi-a transmis ceva Parintele: sa ajut oamenii. Si asa am facut: am angajat 3 doamne ca personal nedidactic, 3 femei de serviciu, 3 paznici, am titularizat 3 profesori.

Minuni in familie

Am participat la lansarea volumului comemorativ „Si eu sunt ucenicul/ucenica Parintelui Galeriu. Am inteles ca se va edita un al doilea volum.

Am promis ca voi scrie si eu cateva randuri despre Parinte. Nu am avut insa curajul s-o fac. Am plecat la Bruxelles in vacanta de iarna si am promis dnei Argentina Gramada ca voi asterne pe hartie cateva crampeie de viata traita in perioada cand l-am cunoscut pe Parintele. Nu am reusit. Am vizitat doua muzee si o catedrala. Am facut fotografii. Am incercat sa-mi cumpar un bilet de avion low

cost , pentru vacanta de vara dar , dupa o insistenta de 3 ore nu am izbutit. Atunci mi-am zis ca sunt pedepsita si ca trebuie sa citesc pe internet cartea despre Parinte. Cautand printre legitimitiile mele am descoperit cartea de vizita a doamnei Argentina Gramada, pe care nici nu stiam ca o port cu mine. Am deschis site-ul si am citit alte 3 ore marturiile celor care l-au cunoscut pe Parinte. Nu sunt in stare sa ma ridic la nivelul lor, dar voi scrie „Minunile” care mi s-au intamplat, de cand L-am cunoscut si pana in prezent.

Voi incepe cu ultima. Intoarsa acasa, l-am gasit pe sotul meu bolnav. El pretexta o viroza, dar n-a fost asa. Dupa trei zile, l-am gasit imobilizat in pat, aproape ca nu vorbea, nu deschidea ochii. Doctora de familie m-a sfatuit sa chem salvarea. Pe 10 februarie , noaptea eram la spital. Era inconstient, nu reactiona, avea tensiunea 17, INR-ul 6,82. Tomograful i-a descoperit un hematom la creier si trebuia urgent operat. Medicul de garda mi-a spus ca situatia este grava: sau se duce, sau dau iscalitura sa fie operat a doua zi dimineata. Am lesinat pe loc. Trebuia sa decid viata sotului meu in noaptea aceea. Cand mi-am revenit, am explicat doctorei ca sotul meu are operate pe cord, ca ia anticoagulante, motiv pentru care ii e frica si de o interventie usoara, daramite de o operatie asa de grea. M-a trimis imediat sa-l consulte un cardiolog. Era de garda o doctora tanara, amabila, constiincioasa, buna profesionista, care l-a examinat si mi-a spus:

-„Doamna, exista risc si daca face operatie si daca nu face. E vorba de anestezie, pentru ca ia anticoagulante. Dar daca trebuie musai sa se faca operatia, eu imi dau acordul.”

Am inteles cu adevarat gravitatea situatiei si faptul ca nu aveam de ales: am iscalit consimtamantul pentru operatie. Dna dr Teodoru (numele este sugestiv: darul lui Dumnezeu), l-a pus pe tratament, perfuzii, plasma, analize la doua ore. Pana dimineata l-a stabilizat, ca sa-l poata opera. Tratamentul si-a facut efectul. Ca o mama grijulie, dna dr a venit la capatai, l-a mangaiat si i-a spus ca o sa fie bine. L-a intrebat daca a cazut sau s-a lovit, pentru ca de acolo i se trage. El insa nu putea sa raspunda, iar eu uitasem de cazatura pe care o avusese in urma cu o luna, si pe care cu haz , ne-o povestise la masa, intr-o duminica, in familie. Am chemat-o pe sora mea sa-mi aduca cele de trebuinta deoarece plecasem pentru cateva ore de acasa, crezand ca e ceva mai simplu si uite unde am ajuns. Sora mea a venit si m-a incurajat. Am trimis-o apoi la mormant la Parinte, sa se roage. A intrat in biserica,

s-a rugat apoi la mormant la Parinte, a aprins 3 candelے pentru reusita operatiei, apoi s-a dus la dna preoteasa Argentina, care, plangand, a facut o rugaciune fierbinte pentru sanatatea lui Nicolae, pe care il indragea foarte mult.

Tot dimineata a venit si fratele sotului, Mihai. Ne-am intalnit toti cu nume de arhangheli(el Mihai , sora mea Gabriela si Mihaela doctora si cu mine)sa hotaram ce aveam de facut. Doctora ne-a spus la toti:

-„Sotia a luat decizia corecta pentru ca, daca nu era de accord, noi tot il operam , cu iscalitura a trei doctori.”

Dupa amiaza , pe la ora patru , l-am condus la blocul operator. Abia atunci l-am cunoscut pe anestezist. Era un tanar stagiar,bland,zambitor,credincios. L-am intrebat cum il cheama ?,„Ionut Dinu, mi-a raspuns.” L-am rugat sa aiba grija ca este operat pe cord si ca il las in mainile lui Dumnezeu. A raspuns ca o sa fie bine si.. „Doamne ajuta!”

Mi-am amintit in acele momente de Sf. Ioan Rusu care a vindecat cheagurile de sange din capul Vasulei.Situatia era identica cu a sotul meu. Am inceput sa citesc acatistul sfantului, apoi ale sfintilor: Nectarie, Nicolae,Efrem cel Nou,Sfintii Arhangheli si Sf Mina.Bineinteles, Parintele era mereu in rugaciunile mele.Stiam ca are mare evlavie la Maica Domnului. Viata Parintelui Galeriu s-a scurs sub semnul Maicii Domnului: s-a nascut pe 21 noiembrie de „Intrarea Maicii Domnului in biserica” si s-a dus la Domnul in preajma „Adormirii Maicii Domnului”. Rugaciunile Parintelui au fost ascultate. Maica Domnului mi-a salvat sotul.

Acum revin la fotografiile de la Bruxelles, pe care le am marturie pe telefon si pe care le-am facut in „Cathedrale des Saints -Michel –et Gudule”. Era saptamana dedicate marii sarbatori a „Intampinarii Domnului”. I-am fotografiat pe sfintii ocrotitori ai catedralei si o vitrina in care era o icoana cu Maica Domnului de la Lourdes si o inscriptie cu sarbatorile:11 fevrier : Notre Dame de Lourdes - „ Vous verrez et votre Coeur se rejouira” Isaie 66.14; si 18 fevrier: Sainte Bernadette „Heureux les pauvres de Coeur, car le Royaume des Cieux est a eux”Mat.(Beatitudes).

In drumurile mele europene, ca profesor de limba franceza, am derulat multe proiecte educative cu elevii. Pasii m-au dus si la Lourdes, pentru ca citisem despre acest miracol si imi doream foarte mult sa-l cunosc. Am cumparat un album, o caseta video si niste tricouri ca amintire. Caseta, i-am oferit-o nepotului Parintelui, preotul Cristian, la nunta sa, in biserica, urandu-i, stiind ca a facut studii in Franta, sa ajunga si acolo. Mi-a raspuns bucuros: „De ce nu?” Albumul l-am prezentat elevilor, cu explicatiile si fotografiile de pe telefon si cele de la Lourdes, unde apaream si eu langa statuia Maicii Domnului. Aceasta am facut-o pe 11 februarie dupa amiaza, si seara ...l-am internat pe sotul meu. Am imbracat un tricou cu totul intamplator, si acesta era cel pe care scria Lourdes. Maica Domnului pe care am facut-o cunoscuta elevilor m-a rasplatit. Este miracolul Ei. Semnele sunt evidente: pe 11 februarie, de sarbatoarea Ei, l-am internat grav, pe 18 februarie, de ziua Bernadettei, tanara careia i s-a descoperit Maica Domnului, am avut confirmarea doctorei ca totul e bine.

Cand le-am vorbit elevilor despre miracolul de la Lourdes, le-am spus sa-si puna o dorinta. La cei credinciosi, se va implini, am adaugat apoi. Nu stiam ce avea sa ma astepte pe mine acasa, la intoarcerea de la scoala, si ce minune avea sa-mi faca Maica Domnului. Dupa o saptamana, cativa elevi, credinciosi, mi-au confirmat ca Maica Domnului le-a indeplinit dorinta si din cercetari am dedus ca erau niste cereri legitime.

Eu nu am cuvinte sa-I multumesc Maicii Domnului pentru viata sotului meu si am decis sa incep marturiile mele cu acest mare miracol. Ea mi-a intins mana, mi-a trimis doctori buni si credinciosi. Cand esti bolnav si trebuie sa te operezi, iti alegi din timp doctorii, anestezistul, spitalul. Dar sa ajungi in ceasul al doisprezecelea, sa nimeresti la un doctor de garda, painea lui Dumnezeu: bland, smerit, credincios, profesionist, toate calitatile posibile, e un avantaj imens, pe care numai „darul lui Dumnezeu” ti-l poate da. Si aceasta este dna doctor Teodoru Mihaela, careia ii multumesc pentru salvarea sotului meu. Dar mana ei, mintea si gandurile ei si ale intregii echipe, au fost dirijate de Maica Domnului, la rugamintea Parintelui drag care ne iubeste si ne sare grabnic in ajutor.

Parintele are intotdeauna grija de cei dragi. M-a ajutat sis-a aplecat cu dragoste asupra familiei mele, facand minuni, imposibil de realizat.

Bunaoara , nepoata mea din America, Anca, a trecut printr-o perioada grea a vietii ei, printr-un divort. Parintele a iertat-o de 70000 de dolari, bani pe care-i datora avocatei. Trebuie sa va spun ca avocata o taxa la nota de plata, chiar si cand vorbea la telefon sa-i ceara un sfat :vorbea la telefon o ora , o taxa cu 300 dolari. Si tot asa a incarcat-o pana s-a acumulat astronomica suma. Sora mea era disperata. De unde sa plateasca atatia bani? Erau cinci persoane in familie : mama, sora, nepoata si doi copii mici, si un salariu. Imi incurajam sora:

-,Lasa Mariana, ca merg eu la Parinte si-I cer ajutorul, si sa vezi ca o sa se rezolve: Anca n-o sa plateasca, nu are de unde.

Mergeam la mormant, ma rugam, apoi la dna preoteasa Argentina, ne rugam impreuna, sarutam moastele Sfantului Silvestru. Si mereu asa, timp de un an, pana cand, avocata,verificandu-i contul, salariul, convingandu-se ca nu are realmente cu ce plati , s-a milostivit de ea si intr-o buna zi i s-a adresat:

-,Draga mea, vad ca nu poti plati datoria. Dar daca achiti pe loc 5000 de dolari, te scutesc de restul. A invocat ea atunci legea falimentului, nepoata a platit si minunea Parintelui s-a implinit.

Dupa cativa ani, a venit randul mamei, s-a imbolnavit. Sora mea a dus-o la spital. Doctorii i-au facut toate investigatiile, erau extrem de amabili, au dus-o la o sumedenie de aparate, i-au stabilit diagnosticul. Dar cand i-a venit nota de plata, a incremenit: 7000 de dolari. Am sfatuit-o sa mearga la spital, sa spuna ca e pensionara, nu are venit, este in intretinere la nepoata, iar eu m-am dus la Parinte si i-am cerut ajutorul. A procedat intocmai, a facut diligente la autoritati, a demonstrat adevarul si treptat factura venea diminuata , in fiecare luna, de la 7000 la 6000, la 3000,la 1000 si, in cele din urma, factura a fost anulata. De fapt Parintele a intervenit prin rugaciuni fierbinti la Bunul Domnezeu.

Si minunile au continuat.Sora mea a primit si ea, de la policlinica o factura de 3000de dolari, in urma unor analize la doctor. Am urmat acelasi tratament: rugaciuni la Parinte. Si, ce sa vezi ? Dupa multe tergiversari i-au redus factura la 1000. Ajutorul Parintelui este elocvent.

Alta data a venit la mine la scoala cumnatul meu, Dan. Era in trecere, in zona si s-a gandit sa-mi faca o vizita. Urma sa plece cu nepoata mea, Andreea, in Anglia in vederea unui interviu la studii acolo. Si lui ii expirase contractul la serviciu.

Am stat de vorba, era ingrijorat si ma gandeam ce bucurie sa-i fac ? Deodata, duhul Parintelui, ale carui haine le aveam in vitrina, m-a luminat si i-am oferit o carte: „Tatal nostru”, cartea Parintelui, sa-i fie de folos la drum. A rasfoit-o si pana seara, captivat de lectura, a terminat-o.

Ei, acum vine minunea Parintelui. Imediat a si primit un telefon de la o cunostinta care l-a chemat sa-l angajeze a doua zi. Si nepoata mea a reusit la interviu, a terminat liceul, facultatea si acum lucreaza la o banca in Anglia si toate aceste realizari s-au facut numai cu ajutorul Parintelui.

De curand Parintele a mai facut o minune : soacra surorii mele, Gabriela, a fost dusa de urgenta la spital. Avea hemoragie interna. Medicii i-au facut investigatiile necesare si au constatat o tumoare la colon. Au decis sa-i faca operatie marti. Toata familia era disperata. Unicul ei fiu Dan, pleca in Franta, intr-o delegatie de serviciu si se intorcea joi, dupa operatie. Si-a luat ramas bun, dupa lungi convorbiri, cu frica in san, ca n-o s-o mai apuce in viata. Pe hol a iesit si a inceput sa planga, ca un copil, cu lacrimi fierbinti, impresionand pe doctorul care avea s-o opereze.

„De ce sa mi se intample mie asta ? Cand a murit tata, eram plecat din tara. Acum tot asa ?”

„Lasa Dan, ca n-o sa se duca, il incuraja sotia. Stai linistit ca ne rugam cu totii si o sa traiasca, o sa fie bine, ai sa vezi. O sa ma ocup eu de toate. Mihaela o sa mearga la Parinte marti sa se roage acolo pe durata operatiei. Doar stii ca rugile Parintelui sunt ascultate de Domnul.”

Luni seara am telefonat sa intreb ora la care este programata interventia chirurgicala, ca sa fiu la mormant a doua zi, alaturi de dna preoteasa .Cum era si firesc, doctorii au mai facut o ultima analiza inainte de operatie si au constatat cu uimire ca nu este tumoare. Concluzia :boala avea sa se vindece prin tratament, deci operatia nu mai avea loc. Parintele intervenise déjà si minunea s-a produs.

Parintele, care toata viata nu a stiut dacat sa dea un sfat bun celor care il cereau, sa aduca mangaiere in sufletele oamenilor, iata ca si dupa ce a ajuns la Domnul imparte bucurii celor pe care i-a indrumat , cultivat, educat.

Mai tarziu si mie mi-a expirat contractul de director. Era o comanda politica de schimbare de guvern si implicit, schimbare de directori. Am acceptat situatia fara sa ma lamentez dar ma simteam nedreptatita. Anul urmator vechii directori urmau sa-si reia functia. M-am rugat la mormantul Parintelui si numai dupa zece minute, primesc un telefon de la Inspectorat care ma anunta:

-„Buna ziua doamna. Pregatiti-va de marea revenire. Aduceti si CV-ul.”

Dupa alta zece minute , alt telefon:

-„Aveti CV-ul electronic ? Trimiteti-l !”

Asta a fost tot. M-am dus la biserica, sa-I multumesc Domnului. L-am intalnit pe Gabriel, administratorul, care m-a intampinat:

-„Ce mai faceti dna directoare?”

-„Voi reveni ca directoare, asta pentru ca se roaga Parintele , care face minuni.”

-„Vai, dar cum se poate, de ce nu ziceti de Maica Domnului sau de Sf. Silvestru?”

-„Adevarat, dar la Parinte m-am rugat ultima data si... mi-a raspuns in 10 minute.”

A ramas mirat si nu intelegea prin ce trec si ce avea sa se intample. Dar minunea s-a adeverit.

Pe fiica mea tot Parintele a ajutat-o. Cand astepta rezultatul pentru serviciu, in strainatate, m-am rugat la mormant si apoi la dna Argentina am sarutat moastele Sf. Silvestru si ne-am rugat impreuna.,„Unde sunt doi,trei in numele meu, sunt si eu cu ei, cum spunea Mantuitorul.”

Si rugaciunea a prins roade. Reusita a fost imediata si fiica mea de atunci lucreaza acolo.Cand sa plecăm, a trebuit sa cumpar bilete de avion, care, initial erau iefine. Nu prea ma pricepeam sa cumpar pe internet pentru amandoua, asa ca am achitat biletul meu, si, cand sa iau pe numele ei, ghinion. Biletul ei era mai scump cu 30

de euro. M-am necajit. Am renuntat, am inchis calculatorul si m-am dus la mormant, zicand:

-Parinte, ajuta-ma ! Mai bine dau banii la biserica decat sa-i dau la agentie. Revin acasa, deschid calculatorul si...de necrezut! Dupa 10 minute biletul era mai ieftin cu 30 de euro. Parintele mi-a auzit rugaciunea.

Minunile petrecute, le-am povestit atunci celor apropiati, dar si doamnei preotese Argentina, care desigur s-a bucurat, confirmandu-mi ca Parintele are grija tot timpul si de dansa. Cand e trista, singura si lipsita de mangaiere, ii trimite Parintele omul care s-o aline, sa-i dea un dar, sa-i faca o bucurie.

Minuni facute ucenicilor

Am participat la Simpozionul „Parintele Galeriu-Astazi, 10 ani de la mutarea la Domnul” din 4 decembrie 2013. Le-am povestit elevilor despre acest mare teolog, duhovnic, predicator. Si le-am spicuit cateva fragmente din evocarile emotionante ale celor care l-au cunoscut: ucenici, studenti, colegi, teologi. Le-am citit apoi dintr-un ziar mai vechi un articol, in care erau prezentate in oglinda doua mari personalitati: Parintele Galeriu si Nicolae Steinhardt. I-am indemnat pe elevi sa mearga la parinte, la mormant, sa se roage . Saptamana urmatoare, o eleva mi-a confirmat ca Parintele a ajutat-o. „Si mama a fost cu mine, si ei i-a indeplinit Parintele, dorinta”, continua ea fericita. Minuni, minuni, minuni., „Minunea este normalul celui ce crede in Dumnezeu”, spunea Parintele, si avea perfecta dreptate.

Mi s-au intamplat multe minuni, dar si altora, sub ochii mei. Ar fi oportun sa se consemneze acestea pentru ca Parintele este un sfant , asa cum afirma la inmormantare, in urma aparitiei semnului ceresc, ucenicul Lui, pictorul Sorin Dumitrescu.

Lui Sorin, Parintele i-a raspuns grabnic la rugaminte. Era tare necajit ca urma sa paraseasca sediul Fundatiei Anastasia, in urma unui proces de retrocedare, si nu avea unde sa-si depoziteze cartile. A venit intr-o vineri, la pranz la mine la scoala, sa ma roage daca ii pot oferi un spatiu. I-am aratat doua sali, dar nu erau suficiente. Disperat, a exclamat :

-,„Cum ingaduie Parintele una ca asta ?”

-Haideti, domnule Dumitrescu, il trageti la raspundere pe Parinte ?, ii raspunsei eu indignata.

Dar Parintele m-a auzit si mi-a transmis solutia salvatoare.

-,„Domnule Dumitrescu, ar mai fi ceva, numai ca este ocupat de primarie. Si l-am condus la corpul B, aratandu-i ferestrele celor doua sali, unde-si desfasura activitatea o sectie pentru persoanele cu handicap.Trebuie sa stiti ca, acel spatiu a suferit o avarie, iar sectia se mutase provizoriu in alta cladire. Trei luni au durat reparatiile si tocmai cand urmau sa revina in scoala, a intervenit Parintele, salvator, caci, Domnul Sorin, a si pus mana pe telefon si l-a apelat pe primar :

-,„Alo,alo, excelenta, Sorin Dumitrescu va deranjeaza. Sunt aici cu dna directoare de la Sf. Silvestru. Mi-a aratat un spatiu care este suficient pentru mutare, stiti ca mi s-a luat abuziv Fundatia. Pot veni la d-stra sa-mi dati cheile ?”

-,„Va astept luni, la prima ora si rezolvam, se auzea raspunsul primarului. Acum sunt prins cu un interviu, cu gripa aviara, cunoasteti problema, larg mediatizata la televiziuni....”

-,„Cu tot respectul,excelenta, luni sunt la dvs. Va multumesc.”

Luni, dl Sorin Dumitrescu a obtinut cele doua sali de clasa, legal, cu repartitie de la primarie. Era 21 mai, sarbatoarea sfintilor Imparati Constantin si Elena, ziua Parintelui. Cand clopotele bisericii sunau, chemand credinciosii la sarbatoare, cand, la Sf. Silvestru era slujba parastasului Parintelui, dl Dumitrescu, bucuros pentru ceea ce a dobandit, a intrat in scoala, recunoscand ca a fost „darul Parintelui.”

Parintele m-a pus directoare ca sa apropii scoala de biserica. Am raspuns cu mare drag la toate solicitarile bisericii. Profesoara de religie, Iulia, m-a rugat sa primesc in scoala un grup de enoriasi de la biserica, sa vizioneze o caseta cu Parintele. Printre credinciosi era si dna Leontina, bine cunoscuta bisericii, nevazatoare, care sta in fiecare duminica in randul intai, pe saun, langa strana. Adresandu-i urarea de bun venit in scoala, imi raspunde:

-,„Eu va cunosc pe dumneavoastra.

Plina de uimire, ii raspund:„Dar cum este posibil? De unde?”

-„Nu stiu, dar glasul imi este cunoscut.”

Atunci am realizat ca poate mi-a retinut vocea cand tineam discursul de „La multi ani!” de ziua parintilor bisericii .

-„Ah, da, imi amintesc, de la biserica va stiu.Acum am venit sa ne prezinte dna Luminita, prietena Parintelui, care locuieste in Germania, o minune.”

Am proiectat caseta.Era un pelerinaj in Grecia, in Kefalonia, la care participa Parintele, alaturi de inalti prelati greci. Cortegiul de pelerini, il conduceau in oras pe Sfantul Gherman, ocrotitorul insulei.Secventa era de cateva minute si ni-l arata pe Parinte insotind racla sfantului, fotografie pe care o vad si astazi la altarul dnei Argentina.

Dna Luminita, povesteste:„Intr-o seara, dupa plecarea unor musafiri, care nu erau credinciosi, si umblau cu lucruri necurate, m-am rugat la parinte sa-mi descopere ce sfant sa invoc pentru alungarea duhurilor rele ?Eram tulburata , nu stiam cum sa actionez. Am deschis ferestrele sa se duca toate vorbele si gandurile rele. Am schimbat canalul TV. si, in acel moment il vad pe parintele Galeriu pe ecran. Minunea este ca nu avea cum sa apara Parintele la televizor, in Germania, pe un post local si chiar in momentul cand l-am chemat. Dumnezeu l-a trimis in ajutor, sa ma linisteasca, sa-mi raspunda nedumeririlor : mi l-a descoperit pe Sfantul Gherasim Kefalonitul, izgonitorul diavolilor.Si acum va intreb pe dumneavoastra :

-„Sa fie acest semn de la Dumnezeu, sau sa fie o ispita ?”

Doctorul Iosif Niculescu, un alt ucenic al Parintelui, raspunde ca este minune numai daca s-a aratat la doua persoane.

Atunci se ridica prietena Iuliei si, timida incepe sa povesteasca cum intr-o seara, vazand la televizor un film horror, s-a ingrozit. A schimbat canalul, a iesit pe balcon si s-a rugat la Parinte sa o linisteasca. Acesta i-a auzit rugacinea si a aparut la televizor, imediat la revenirea ei in camera. Parintele cuvanta intr-o emisiune la Trinitas si glasul Lui bland si privirea Lui plina de dragoste, au linistit-o.

Cazul era identic. Parintele si-a ajutat grabnic ucenicele, facandu-l pe dl Iosif sa admita ca semnul era de la Dumnezeu.

Deci „Iubitilor”, cum isi incheia deseori Parintele predica, mergeti la mormantul din gradina Bisericii Sfantul Silvestru, spuneti-I pasul, aprindeti o lumanare , faceti o rugaciune si Parintele cu siguranta o sa va raspunda !

„Nu ramane dator Parintele !” spunea recent doamna profesoara Gramada. Si cum ar putea ramane, cand este ocrotit de o dubla garda argentiniana : doamna preoteasa Argentina, care il proteja de credinciosii ce-l asaltau cu doleanțele, la orice ora din zi si din noapte, si, dna Argentina Gramada, care ii aduna cu grija marturiile, minunile savarsite, pentru ca nu cumva sa se piarda vreuna, sau sa nu fie redată, cu dragoste si fidelitate, posteritatii.